ΑΠΟΚΑΥΧΟΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

ἐν L. I. Ideler: Physici et Medici Graeci Minores Βερολίνῳ 1841 τ. ΙΙ. Σ. 353-463

Τοῦ σοφωτάτου Ἀκτουαρίου Κυρίου Ἰωάννου
Περὶ Διαγνώσεως Παθῶν

Τῷ Παρακοιμωμένῳ τῷ Ἀποκαύχῳ
τῷ ὕστερον χρηματίσαντι Μεγάλῳ Δουκί.

Ἐπειδή σοι εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν σταλλομένῳ ~~(sic)~~ πρεσβείαν ἐπὶ τοὺς ὑπερβορείους Σκύθας, αὐτῷ τοῦ ~~κατ~~ κατ' ἄριστον καὶ θεῖον καὶ σοφοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορος κρίναντος, μηδὲ τῆς ἀφ' ἡμῶν σοι δεῖν ἔδοξεν ἐπικουρίας λείπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας σοι συναφιέσθαι τέχνης, ὡς ἂν εἴ τι τῶν ἐκ τοῦ σώματος συναντῴη ἀνιαρὸν εἰς ὑγίειαν, ἔχῃς παραμυθεῖσθαι, προσέχων τοῖς τῆς βραχυσυλλάβου ταυτησὶ δέλτου γράμμασιν, ἔχον μὲν ἔδοξέ μοι ῥᾳδίως ἔχειν καὶ ἐπὶ βραχέσι ῥήμασιν αὐτὴν δὴ τὴν μεγίστην καὶ ἀρίστην ὑποσχεδιάζειν σοι τέχνην, ὡς εἴ τισι καὶ τὸν τῶν ἀνθρώπων πάντων βίον συμβιάζεται, ἐπὶ βραχέσι νομισθῇ ταῖς λέξεσι, τοὺς ἀγνοοῦντας ὑφηγεῖσθαι πειρῷτο. ὥστε καὶ ἀφελεῖν ἔδοξέ μοι καὶ μᾶλλον δεῖν λόγων τοιούτων, ἢ μὴ καθυβρίζειν τὴν τέχνην, τῷ ἐν βραχέσι γράμμασιν ἀποπειρᾶσθαι ταύτην συγκλείειν.

Ταῦτα τοίνυν οἶσθα γοῦν, φίλων ἄριστε, ἀνεβαλλόμην πολλάκις ἀξιωθεὶς τὸν λόγον, καὶ ἀπεσχόμην δ' ἂν τελέως, εἰ μή τις λόγος παλαιῶν ἀνδρῶν καὶ καλῶς ἔχων ἐπῆλθε πείθων με, ὡς ἀνάγκη φιλίᾳ εἴκειν, κἂν δέῃ συγχωρεῖσθαι τὴν τέχνην ἐπὶ ταῖς ἀξιώσεσι, μηδ' αὐτὴν ἔτι φιλεῖσθαι, καὶ μάλιστα ὁπόταν ἐνορῴη τις ἐκ τούτων ἔσεσθαί τινα ταῖς ἀξιώσεσι λυσιτέλειαν, ἀμέλει καὶ ἔδοξέ μοι τουτὶ τὸ βιβλίον συντάξασθαι γοῦν ἐν ὑποδείγματος τρόπῳ ἐνδοῦναί σοι, ἵν' εἴ τι ὃ δή μοι ἐν συντάξασθαί σοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2/

μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς πρὸ ἐπαναλήψεως ὑγείας, μηδέποτέ σοι τῶν ἀνιαρῶν
συναντήσαντος, μολονότι τοιοῦτο γράμμα ἀκριβοῦς φι-
λίας ὑπόμνημα· ἢ δέ τι γε τῶν ὅσα ἡμᾶς συμβαίνειν γίνονται
ἔχεις ἐπαγγέλλειν ταῖς ὑφ' ἡμῶν ὑποθήκαις. ἀλλὰ τί ἄν τις καὶ
φαίη πρὸς ἔτι πολυσχιδές τι καὶ ποικίλον πρᾶγμα. δέος γὰρ ἔχει
σμικρὸν ἔχουσι, μήπως ὑπερχύσασθαι σοι ἠρημένος τὰ δέοντα,
μᾶλλον ἐπαπορεῖν ἢ ποιοῦν, τὰ μὲν ἐῶν ἐνθένδε εἰπεῖν,
ὑποστηριζομένη ταῦτα τῆς βιαζομένης βραχυλογίας, τὰ δ' ἀσαφῶς
ἢ ἔτι ἀριδήλως ἐγγράφων, τῆς αὐτῆς δὴ ταύτης αἰτίας ἐμπο-
δὼν ἱσταμένης. ταῦτά σοι γε ἀφροντίστου αὖθις εἰδόσι μοι λέγων τοι-
ούτων, ἢ ἄμεινον σιωπᾶν, κἂν ἐπιτεταμένην τελέως, εἰ μή τις ἄρα
ἐπιουσίῳ ἔννοια, γράφειν μὲ ὑπολαμβάνειν περὶ τῆς λαχούσης
προστρίψαντα.

Καὶ γὰρ ἐπειδή σοι πολλάκις ὡμιλήκειν ἤδη ἀνόργως εἰδόσι μοι
περὶ τὰ τῆς τέχνης θεωρήματα ἐπιβάλλειν, οἶδα δὲ γὰρ πολλά-
κις τὰ τῆς τέχνης προστριψάμενον κινδυνεύειν ὄργια, ἕως ἐφρόν-
τιζον τὰ σὲ περὶ ταύτην κατακαθῆ, ἣν ἐπιδέδωκας δὲ πάν-
τως, γε ἐν πολλάκις περὶ τὴν τέχνην καλῶν εὐδόκιμος
κατέστησεν, αὐτὰ δὴ ταῦτα κατὰ καιρὸν εἰς νοῦν μοι
ἐπῆλθε, καὶ ἀσχολεῖν μηδ' ἀδιαφορεῖν πεποίηκεν, ἤ τι γοῦν καὶ
ἄξιον τι ἀναπληρῶσαι ἐνθυμεῖσθαι δοκεῖ. ἔχει γάρ σε καλῶς ὑπο-
κείμενα προαποκειμένας τῆς τέχνης ὑποθήκας εἰ νῦ....

Ἴδε καὶ σελίδας 418 + 420.